

Sygn. akt V CSK 519/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa [x]. Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu
Inwestycyjnego Zamkniętego w W.

przeciwko A. W. i M. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanych od wyroku Sądu Apelacyjnego

w [...].

z dnia 26 lutego 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparli wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na drugiej i czwartej spośród wymienionych przesłanek (art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyjaśniano, że odwołanie się do przesłanki istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, iż określony przepis prawa, będący źródłem poważnych wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów; wątpliwości te należy przytoczyć i uargumentować (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 2009 r., II UK 72/09 i z dnia 21 listopada 2007 r., I PK 190/07 - nie publ.).

Uzasadnienie pierwszej z podstaw przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostało sformułowane prawidłowo, ponieważ w wywodzie brak jest wyczerpującego wskazania i uzasadnienia rozbieżnych stanowisk prezentowanych w orzecznictwie.

Odnosząc się zaś do drugiej powołanej podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania, tj. oczywistej zasadności, skarżący wskazywali na to, że Sąd drugiej instancji nie uwzględnił faktu, iż wpłaty na poczet należności powoda dokonywał jedynie jeden z pozwanych, co winno skutkować oddaleniem powództwa wobec drugiego z nich. Okoliczność ta nie znajduje jednak potwierdzenia w ustaleniach stanu faktycznego przyjętych przez Sądy orzekające w sprawie. Zgodnie zaś z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).